

Protože měla bolesti, nechal to být a soustředil se na to, aby ji jemně položil na postel. Jakmile se stočila na bok a zabořila obličej do polštáře, pustil ji a vzal lahvičku s prášky.

„Otevři pusu, dostaneš bonbonek,“ pobídl ji Connor vesele a při držel jí před ústy jednu z pilulek.

Otevřela oči a probodla ho pohledem. Když prášek spolkla, zvažoval, že se vrátí dolů a zavolá do kanceláře, aby mu poslali ten fax, ale stačil mu jediný pohled na Rory, vlezl si do postel vedle ní a přitáhl si ji do náruče. Vlastně ho docela potěšilo, když se mu nebránila. Tedy až do chvíle, než se mu pomstila za to, že ji pohladil po tváři.

„Au! Sakra, nech moji bradavku na pokoji!“ vyštěkl Connor a jen stěží odolával nutkání si ji promnout. Ta zatracená ženská hraje nečistou hru, ale na druhou stranu, právě to se mu na ní líbí, uvědomil si s úsměvem. Rory Jamesová ho vždycky dokázala udržet ve střehu a bojovat s ní nebyla nikdy nuda, což byla u nepřítele docela příjemná vlastnost.

~ ~ ~

„Proč jsi to udělal?“ zeptala se Rory a odhrnula závěs.

„Co blbneš?“ vyhrkl Connor, popadl sprchový závěs a vytrhl jí ho z ruky, ale ne dřív, než si ho stačila důkladně prohlédnout.

Ten muž měl velmi působivé pozadí a ona byla v pokušení znovu závěs odhrnout, aby si ho mohla prohlédnout ještě jednou, ale potřebovala se soustředit.

„Tak mi zatraceně odpověz,“ dožadovala se Rory a netrpělivě čekala, až se osprchuje.

„Jak ses dostala do mého domu?“ zeptal se Connor místo odpovědi a Rory obrátila oči v sloup. To byla opravdu hloupá otázka. „Vypáčila jsem zámek. Teď se soustřed – proč jsi to udělal?“

Connor si ztěžka povzdechl, natáhl se a vzal si z háčku ručník. „Věděl jsem, že jsi blázen.“

Netrpělivě mávla rukou, jako by to bylo jasné. „Prostě mi odpověz.“

„Nemohlo to počkat, až budeme v práci?“ zeptal se Connor, když odhrnul závěs a vystoupil ze sprchy, čímž ji donutil couvnout nebo se o něj otřít. Vlastně ji trochu vyděsilo, že na okamžik zvažovala, že zůstane stát na místě, jen aby zjistila, jestli jsou ty lesknoucí se svaly na dotek stejně příjemné, jak vypadají.

Tohle nebylo dobré.

Ten mizera ji nepřítahoval. Dobře, tak to byla lež. Ten chlap byl neuvěřitelně pohledný a moc dobře to věděl. Za normálních okolností bylo snadné jeho přitažlivost přehlížet, protože její nenávisť k němu byla obvykle silnější. Od té doby, co se o ni staral, však měla docela problém ignorovat svoji reakci na něj, zvláště když ji držel v náruči.

To byl důvod, proč tu byla. Potřebovala se mu postavit a zjistit, jakou zvrácenou hru to s ní hraje. Jakmile by přiznal, že se o ni staral jenom proto, aby jí zamotal hlavu, mohla by ho znovu začít nenávidět tak silně, že by přestala toužit po jeho doteku. Pak by mu samozřejmě nakopala zadek za to, že ji přiměl myslet na něj jinak než s odporem.

„Ne,“ odpověděla Rory pevně a poodešla tak, aby zablokovala dveře a znemožnila mu útěk, ale pak si ten plán rozmyslela, protože by to nejspíš vedlo k tomu, že by se ho dotkla, což nebyl podle jejího přesvědčení zrovna nejlepší nápad. A tak místo toho napochodovala do jeho pokoje. Jakmile se jí podařilo získat od něj alespoň částečný odstup, pokynula mu, aby jí odpověděl.

Connor s povzdechem zavřel dveře do koupelny a zamkl je za sebou. Rory soptila. „Jestli si myslíš, že se mě takhle jednoduše zbavíš, tak se pleteš!“ houkla na něj, i když si musela přiznat, že existuje jen velmi nepatrná pravděpodobnost, že by se podruhé vloupala do koupelny, když byl nahý. Potřebovala si zachovat rozvahu a pohled na jeho tělo, tak úchvatné, by jí v tom nepomohl.

„Povíš mi, co tady vyšiluješ jako roj divokých včel?“ zeptal se Connor z druhé strany dveří.

„Povíš mi, proč ses o mě tak staral?“ obořila se na něj Rory a ignorovala jeho poznámku o včelách, protože věděla, že nijak nepřehání. Ten muž měl něco za lubem a ona nehodlala odejít, dokud nezjistí co.